

גל יונות לעירן בפרשת השבוע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ - השנה החמש עשרה
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה
מהדורה מיוחדת בשביל ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לחנוך ותרבות תורניים בגולה

חוקת (תש"ז)

כ"א ל"ב - ל"ה

ענין גם גליון חקת תש"ס

א. ל"ב וישלח משה לרגל את יעזר.

ע' רמב"ן במדבר י"ג ב' ד"ה שלח לך אנשים
וע' גליון שלח תש"דבוכוח שבין הרמב"ן לרש"י בענין שליחת המרגלים ובחטא ישראל בזה מביא
הרמב"ן את פסוקו כהוכחה לדעתו נגד דעת רש"י.

הסבר במה עשוי פסוקו לעזור לתפיסתו ולהתקייף את דעת רש"י?

ב. ל"ד ויאמר ה' אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו
במדבר רבה י"ט ל"ב: זה שאמר הכתוב (מסלי כ"ח) "אטרי אדם מפחד תמיד",
וכן הוא מדת צדיקים; אע"פ שהקבה"ו מבטיחן, אין פורקים ביראה...
ולמה נתירא? אמר: טמא מעלו ישראל במלחמת סיחון או נתלכלכו בעברה.
אמר לו הקבה"ו: "כלן הסלימו בצדק".

1. הסבר את הבטוי "פורקים ביראה".

2. הבא עוד דוגמא נוספת מן התורה שמשהו שהיה צדיק והקבה"ו
הבטיחו "לא פרק ביראה"?3xx. היכן הרמז בלשון הכתוב שהיה משה רבנו מתירא טמא מעלו ישראל
או נתלכלכו בעברה.וטניין שלא היה ירא מפני גבורתו של עוג?
וע' גליון חקת תש"ס

וענין לכל הטעלה הזו גליון וישלח תש"ד טעלה ג.

ג. ל"ד ויאמר ה' אל משה אל תירא אותו

רמב"ן: "כי היה משה ירא טמא תעמוד לו (=לעוג מלך הבטן) זכותו של
אברהם שנאמר בו (בראשית י"ד) "ויבוא הפליט ויגד לאברהם העברי"
והוא עוג טפלט מן הרפאים שהכו אמרפל וחבריו באשתדות קרניים"
עד כאן לשון רש"י מדברי רבותינו.

נתעוררו גם בזה (כלומר רבותינו ראו לדרוש כך) מדעתם, שלא ירא
משה רבנו מזרוע בטר, כי עמו ה' אלוהינו ו"ל הגויים כאין נגדו
מאפס ותותן נחטבו לו" (יטעיה מ') והוא (=משה) המזהיר את ישראל
(דבריהם כ') "אל תיראו... ואל תערצו מפניהם", והוא המאשים אותם
ביראתם כענין שנאמר במרגלים (דברים א' כ"ט) "ואמר אליהם: לא
תערצו ולא תיראו מהם, ה' אלוהיכם... הוא ילחם לכם", אבל
נתירא משה מפני הזכות שידע לו.

ועל דרך הפסט לא היה בדעתו של משה להוריש עתה לישראל ארץ
סיחון ועוג כאשר פרטתי (וע' ברמב"ן במדבר כ"א כ"א ד"ה וישלח
ישראל מלאכים...). והנה סיחון יצא לקראת ישראל המדברה וילחם
בם על כרחם, אז הודיע ה' (דברים ב' ל"א): "ראה החילותי תת
לפניך את סיחון ואת ארצו ההל רש לרשת את ארצו", כי מכאן
התחיל בכבוש שבעה עמים; אבל עוג אסף כל חילו אדרי ויהא עיר
בקצה גבולו והיו ישראל יכולים לנחות מעליו כאשר נטו מעל עשו,
וה' אמר לו: "אל תירא אותו, ולך אצלו והתגר בו מלחמה כי בידך
נתתי אותו".

1xx. מהו הנימוק הלשוני בפסוקו שהביא את רבותינו לדרש כך?

2. מהו הנימוק הטטיכולוגי שהביאם למדרש זה?

3. מה הן הראיות מפרשנותו לדעת הרמב"ן שלא היה בדעת משה
רבנו לכבוש, עתה את עבר הירדן המזרחי?4xx. מהי הקושיה על דבריו ב' כ"ה - כ"ט שמיטב הרמב"ן כאן?
וע' גם דברי הרמב"ן דברים ב' כ"ד ד"ה ראה נתתי בידך

5xx. התוכל ליטב קושיה זו בדרך אחרת?

ד. ל"ד אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו
בעל כלי יקר מקשה;למה אמר "כי בידך נתתי אותו" והיה לו לאמר כי בידך את אותו.
ענה לקושייתו.